

59

Alkotmánybíróság

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján
1887 Budapest, Pf. 28.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01385-0/2019	ÜGYSZÁM	2.
Érkezett:	2019 AUG 29.	KEZDŐIRATON:	
Érkezett:	2019 AUG 29.	ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
Melléklet:	7	GYŰJTŐLADÁSA: SZEMÉLYISEN / FAXON	
Kezelőiroda:	4	ÉRK:	2019 -08- 0 9
Melléklet:	7	PÉLDÁNY:	1
Melléklet:	7	MELLÉKLET:	5
Melléklet:	7	KÖZTÜK:	15
Melléklet:	7	ÜGYSZÁM:	51329/17 A
Melléklet:	7	KEZDŐIRATON:	

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék 2019. május 29. napján kelt 48.Pf.640.384/2018/5. számú ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2008. január 31. napján BCMU08003411 szerződésszám alatt hitelszerződést kötöttem a [REDACTED] aminek célja egy Honda Civic 1.6 LS típusú személygépkocsi megvásárlásának a finanszírozása volt. A hitelező a szerződés alapján 3.360.000,-Ft összegű, svájci frankban nyilvántartott kölcsönt bocsájtott rendelkezésemre. 2014. július 9. napján a hitelező azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a Cg.01-10-043394/314. számú végzésével megállapította a hitelező (jogelőd) társaság törlését és beolvadását a [REDACTED] aki keresetével a Ptk. 523. §-a alapján 2.080.220,-Ft tőke és ezen összeg után 2015. február 2. napjától a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresével egyező késedelmi kamat, és perköltség megfizetésére kért kötelezni. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. november 8. napján kelt. 16.P.51.329/2017/49-II. sorszámu ítéletével arra kötelezett, hogy fizessek meg a [REDACTED] felperesnek 15 napon belül 2.080.220.- Ft (azaz Kettőmillió-nyolcvanezer-kettőszázhusz forint) tőkét, ezen összeg után 2015. február 2. napjától a kifizetés napjáig járó a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű éves késedelmi kamatot, valamint 508.860.- Ft (azaz Ötszáznyolcezer-nyolcszázhatvan forint) perköltséget. Az ítélettel szemben fellebbezést terjesztettem elő, a Fővárosi Törvényszék 2019. május 29. napján kelt 48.Pf.640.384/2018/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása az alábbiakat rögzíti a 8. oldalon:

16/Sc. VIII.30. KK.
(ünnepes bíróság!)

„A pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseinek érvénytelen szerződéses kikötéseire tekintettel szükséges elszámolás módszertanának különös szabályairól szóló **54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdése** szerint azon elszámolási időszakban, amelyben az eredeti fogyasztói kölcsönszerződés alapján a fogyasztó késedelembe esett, az átszámított fogyasztói kölcsönt is késedelmesnek kell tekinteni, függetlenül az esetleges túlfizetéstől. Ezen jogszabályi rendelkezés **alapján egyértelmű, hogy a részleges érvénytelenség alapján adódó túlfizetés az adós késedelmét, azaz a felmondás jogszerűségét nem érinti**

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját arra nézve is, hogy **a követelésösszezszerűségét a felperes 5. számú előkészítő irata mellékleteként benyújtott részletes elszámolás alátámasztotta**, annak adataival szemben az alperes konkrét kifogást nem emelt, további befizetést nem igazolt.”

Tisztelettel előadom, hogy a peres eljárásban, védekezésem körében egyebek mellett arra hivatkoztam, hogy a hitelező késedelemre alapított felmondására oly módon került sor, hogy tényleges **késedelmem a felmondás időpontjában nem állt fenn** a hitelszerződés DH1 törvényben megállapított tisztességtelen kikötései okán és **a felperes által becsatolt részletes elszámolás is ezt támasztja alá** az alábbiak szerint:

A felülvizsgált elszámolásból immár vitathatatlanul állapítható meg, hogy a **tisztességtelenül felszámított összeg 787.682.-Ft volt. A szerződés újraszámított adatai** alapján (az elszámolás mellékletét képezi) megállapítható az M oszlop alapján, hogy én **4.636.235,-Ft-ot** fizettem meg a felmondásig felperesi jogelőd részére, **ez az összeg áll a mérleg egyik oldalán**. A mérleg másik oldalán a hitelező előírásai állnak. A táblázat R, S, T, U oszlopai az újraszámított tőke, kamat, esedékes árfolyamkülönbözöt és generált árfolyamkülönbözöt értékeit tartalmazzák. Az elszámolás végén található az egyes oszlopokhoz tartozó információ, mely szerint:

M oszlop: Az adott dátumig az újraszámítás során figyelembe vett, ügyfél által teljesített befizetések összege,

R oszlop: tőketörlesztés összege (törlesztő részlet tőke része)

S oszlop: törlesztő részlet kamatának összege

T oszlop: A megelőző esedékességi dátummal esedékessé vált kamat és tőke összeghez kapcsolódóan újraszámolt árfolyamkülönbözöt

U oszlop: Az adott esedékességi dátummal esedékessé vált kamat és tőke összeghez kapcsolódóan újrakalkulált árfolyamkülönbözöt

Míg tehát a T oszlop a **megelőző esedékességi dátummal** esedékessé vált **árfolyamkülönbözetet** tartalmazza, addig az U oszlop az **adott esedékességi dátummal** esedékessé vált **árfolyamkülönbözetet** tartalmazza, amiből az következik, hogy **az U oszlop tartalmazza a megelőző esedékességi dátummal esedékessé vált árfolyamkülönbözetet is és az adott esedékességi dátummal esedékessé vált árfolyamkülönbözetet is**. Ellenkező esetben az árfolyamkülönbözetet felperes kettő ízben érvényesítené. Jól látható egyébként, hogy a **T oszlopban feltüntetett egyes összegek az U oszlopban is feltüntetésre kerülnek minden esetben egy hónappal korábban, így az U oszlop tartalmazza az esedékessé vált valamennyi árfolyamkülönbözetet**. Mindezt támasztja alá az is, hogy az összesítés mind a T, mind az U oszlopnál ugyanazt az összeget (1.674.566,-Ft) tartalmazza. Így a tényleges **előírásokat az R,S,U oszlopok határozzák meg, míg a teljesítéseket az M oszlop**. Ezeket szükséges tehát összevetni a felmondáskori késedelem fennállásának, avagy fenn nem állásának meghatározásánál. Érthető, hogy felperes miért nem nyilatkozott e körben (sem).

Annak eldöntésénél, hogy a felmondáskor állt-e fenn késedelmem, avagy sem, tehát az előírásokat (R,S,U oszlopok) szükséges összevetni a teljesítésekkel (M oszlop). E körben azonban kiemelkedő jelentőséggel bír az, hogy a törlesztő részletek minden hónap 7. napján voltak esedékesek (A oszlop), így az esetleges késedelmet nem a felmondás 2014. július 9. napjára, hanem a **megelőző törlesztő részlet esedékességének időpontjára**, tehát 2014. július 7. napjára szükséges vizsgálni. Minthogy ekkor esedékes volt a törlesztő részlet, amennyiben ekkor nem állt fenn késedelmem, akkor nyilván kettő nappal később sem állhatott fenn semmiféle késedelem, hiszen előírás nem volt e két nap alatt.

Amennyiben az R,S,U oszlopokban (előírások!) szereplő összegeket összeadjuk a 78. sort követő összesítések alapján ($2.868.690 + 1.375.024 + 1.674.566 =$) 5.918.280,-Ft összeget kapunk. Ebből az összegből azonban **ki kell vonni a felmondással lejárttá tett összegeket** (minthogy ezek még nem voltak lejártak a felmondás rögzítésekor), így a táblázat R oszlop 78. sora szerinti 1.233.292,-Ft-ot (lejáratott tőkekövetelés) és az U oszlop 78. sora szerinti 659.212,-Ft-ot (lejáratott árfolyamkülönbözet). **$5.918.280 - 1.233.292 - 659.212 = 4.025.776,-Ft$. Ez az összeg áll a mérleg másik oldalán.**

Tekintettel arra, hogy a szerződés megkötése és felmondása szerint én mindösszesen 4.636.235,-Ft-ot fizettem meg felperesi jogelődnek, noha a tisztességtelen kikötések nélkülözése okán ennél kisebb összeget, 4.025.776,-Ft-ot kellett csak megfizetnem, kétséget kizáróan állapítható meg, hogy a felmondáskor nemhogy késedelmem nem állt fenn felperesi jogelőd irányába, hanem túlfizetésben voltam, méghozzá túlfizetésem összege a felmondás napján: $4.636.235 - 4.025.776 = 610.459,-Ft$. Felperesi jogelőd tehát oly módon mondta fel késedelemre hivatkozással a perbeli kölcsönszerződést, hogy vele szemben 610.459,-Ft túlfizetésben voltam. Ebből azonban nem csak a felmondás

érvénytelensége következik, hanem az is, hogy a kereseti kérelem összecszerúsége (tőke, kamat, késedelmi kamat...stb...) egytől-egyig megalapozatlan.

A Fővárosi Törvényszék által hivatkozott felülvizsgált(!) részletes elszámolás tehát a Törvényszék megállapításával szemben éppen azt támasztotta alá, hogy a késedelemre alapított felmondásra késedelem hiányában került sor, a **felmondás így érvénytelen volt**, amire tekintettel a **felperes követelésének összecszerúságát a részletes elszámolás aligha támasztja alá**. Az eljáró bíróságok a kereseti követelés összecszerúságának bizonyítása hiányában marasztaltak.

Az Európai Unió Bíróságának **C-118/17. számú ítélete szerint:**

*„41. Ugyanakkor e 6. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság azt is kimondta, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely **nem is létezett, úgyhogy a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást**; ezen értelmezésnek azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, **amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne** (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C-154/15, C-307/15 és C-308/15, EU:C:2016:980, 61. pont).”*

Amennyiben a Fővárosi Törvényszék által hivatkozott, ám **indokolatlanul hagyott érvelést vesszük figyelembe**, abból az következik, hogy a tisztességtelennek minősített szerződési feltételek igenis léteztek, hiszen azokból vindikál magának felperes olyan jogot, ami alapján nekem ténylegesen magasabb összegben kellett törlesztenem, mint a tisztességtelen kikötések hiányában kellett volna. A **Fővárosi Törvényszék érvelése éppen ezért a 6. cikk (1) bekezdésébe ütközik**, hiszen a felperesi jogelőd felmondása a tisztességtelen kikötéseken alapult, azok hiánya esetére a késedelem nem állt volna fenn a felmondás időpontjában. A Curia erga omnes hatályú döntése alapjaiban cáfolja a Fővárosi Törvényszék érintett megállapításának alaposságát. Minthogy a tisztességtelen kikötések nem fejtenek ki joghatást, azok alapján a felmondás sem okszerű, így engem olyan helyzetbe kell hozni, amelyben akkor lennék, ha a tisztességtelen kikötések nem lennének. Tehát nem beszélhetünk késedelemről az esetben. Ezzel szemben a Fővárosi Törvényszék a késedelmet a *pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseinek érvénytelen szerződéses kikötéseire tekintettel szükséges elszámolás módszertanának különös szabályairól szóló 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdését alkalmazva állapította meg és figyelmen kívül hagyta azt, hogy engem mint fogyasztót a DH1 törvény által megállapított tisztességtelen kikötések nem kötnek, a felmondáskor sem kötöttek, mitöbb már a szerződés megkötésekor sem kötöttek.*

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. november 8. napján kelt, 16.P.51.329/2017/49-II. sorszámú ítéletével szemben fellebbezést terjesztettem elő, így a rendelkezésre álló

jogorvoslati lehetőségemet kimerítettem. A r.Pp. 271. § (2) és (3) bekezdése alapján a jogerős ítélettel szemben nincs helye felülvizsgálati kérelemnek, így rendkívüli jogorvoslattal sem élhetek. Az ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, valamint perújítást sem kezdeményeztem, mert annak feltételei nem állnak fenn.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jogerős ítéletet a peres eljárásban eljáró jogi képviselőm útján (elektronikusan) 2019. június 25. napján vettem át, így a jelen indítvány előterjesztésére nyitva álló Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az eljáró bíróságok a per alpereseként engem marasztaltak a keresettel egyezően.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A következő pontban bemutatásra kerülő alapjogsérelem a jogerős ítéletet érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy ugyan a másodfokú eljárás az általam előterjesztett fellebbezés alapján indult meg, azonban az eljáró Törvényszék a fellebbezésben és a másodfokú eljárásban előadott nyilatkozataimat figyelmen kívül hagyva, az elsőfokú ítéletnek a felmondás jogszerűségére vonatkozó megállapítását az **54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdése alapján** hagyta helyben.

Az elsőfokú ítélet 12. oldalának második bekezdésében rögzített és a Fővárosi Törvényszék által helybenhagyott megállapítása egyébként az alábbi volt:

*„Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes által közölt felmondás ténylegesen fennálló tartozás hiányában érvénytelen volt. Azt alperes sem vitatta, hogy a felperesi jogelőd már egy törlesztő részlet teljesítésének elmulasztása, illetőleg késedelmes teljesítése esetén is jogosult volt felmondani a szerződést, arra azonban **alaptalanul hivatkozott, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg figyelembevételével kell vizsgálni azt, hogy a felmondás időpontjában fennállt-e tartozás a terhén.** A felmondásra azért került sor, mert az alperes a 2014. május, június és július 7-én esedékes törlesztőrészleteket nem fizette meg, **ezen időpontban pedig még nem került sor a tisztességtelenül felszámított összegek elszámolására, így ezt a felperesnek nem kellett figyelembe vennie és nem is vehette figyelembe. Helytállóan hivatkozott a felperes a per során arra, hogy nem érinti a felmondás jogszerűségét egy utóbb bekövetkezett körülmény.**”*

Már érdemi ellenkérelmemben is előadott védekezésem alapján egyébként felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a szerződés DH1 törvény által megállapított tisztességtelen kikötései nélkülözése okán valóban késedelembe voltam a felmondás időpontjában. Ezt felperes nem bizonyította, az eljáró bíróságok megállapításaiból pedig egyenesen az

következik, hogy a bíróságok álláspontja szerint **a kölcsönszerződés már szerződéskötéskor is fennálló DH1 törvény szerinti részleges érvénytelensége ellenére a bank jogelődje a részleges érvénytelenséggel nem érintett szerződés szerint járó havonta esedékes törlesztő részleteknél jogszerűen követelt magasabb törlesztő részletet (!).** Épp csak azt nem válaszolta meg a Fővárosi Törvényszék (és egyébként a Pesti Központi Kerületi Bíróság sem) ítéletében hogy: Miért is? A részlegesen érvénytelen szerződési kikötések alapján?(!)

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül **intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.**

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a **jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános **tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Védekezésem tartalma ellenére a peres eljárásban eljáró felperes nem igazolta azt, hogy a késedelemre alapított felmondás okát valóban késedelem képezte, az elsőfokú ítélet pedig nem tartalmaz kellő, jogszabállyal alátámasztott indokolást a tekintetben, hogy a DH1 törvény által megállapított tisztességtelen kikötésekre a felmondás érvénytelenségének körében miért ne lenne lehetőség hivatkozni. A másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék pedig a felmondás érvénytelenségének körében annak ellenére hivatkozott megállapítása alapján az 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdésére, hogy a másodfokú eljárásban eljáró jogi képviselőm 2019. március 14. napján kelt előkészítő iratában kifejezetten hivatkozott a t. Alkotmánybíróság **III/1339/2016.** számú határozatának alábbi pontjaira:

*„1. Az Alkotmánybíróság a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseinek érvénytelen szerződéses kikötéseire tekintettel szükséges elszámolás módszertanának különös szabályairól szóló **54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdésének** alkalmazásával összefüggésben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, T) cikk (3) bekezdéséből és 41. cikk (5) bekezdéséből származó alkotmányos követelményként állapítja meg, hogy **e rendelkezés kizárólag a fogyasztói követelés összegének a pénzügyi elszámolási folyamat során történő meghatározására vonatkozik. A rendelkezés nem érinti** azonban a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló **2014. évi XL. törvény hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződések felmondása jogszerűségének a megítélését.**”*

„[31] A DH2-törvény indokolása értelmében az „elszámolás a törvény alapján a jelenben történő korrekció”, **a szabályozás célja az, hogy „a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.”** A DH2-törvény 4. § (1) bekezdése ezzel összhangban a semmis kikötés alapján teljesített és a semmis kikötés figyelmen kívül hagyásával kiszámított törlesztőrészek közötti különbözetnek a fogyasztó javára túlfizetésként történő elszámolását írja elő. Az 5. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a fogyasztó követelését úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában előtörlesztésként teljesítették volna.”

„[41] A DH2-törvény a semmis szerződési kikötések miatt szükségessé vált pénzügyi elszámolás szabályait tartalmazza. Ugyanakkor – amint arra a bírói indítványok is hivatkoznak – az egyoldalú szerződésmódosítás vagy az árfolyamrész alkalmazása, pontosabban e szerződési kikötések semmissége nemcsak a követelés összegére, hanem – a semmisség általános polgári jogi szabályok szerinti jogkövetkezményeiből adódóan – **akár a kölcsönszerződés felmondásának megítélésére is kihatással lehet.**”

„[42] A DH1-törvény és a DH2-törvény [sem ez utóbbinak az indítványozók által megjelölt 4. § (1) bekezdése, sem pedig más rendelkezése] erre vonatkozó kifejezett rendelkezést nem tartalmaz – **nem zárja ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének az elszámolás eredménye alapján történő utólagos megállapítását, de kifejezetten nem is teszi kötelezővé azt.** A DH2-törvény az elszámolási elvek és az elszámolási szabályok között (3–5. §§) csak annyit ír elő, hogy a semmis kikötés alapján teljesített és az átszámított törlesztőrészek közötti különbséget túlfizetésként kell elszámolni a fogyasztó javára. A fogyasztó követelését pedig úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket azok időpontjában – az esedékességnél későbbi időpontban történt túlfizetés esetén a következő esedékesség időpontjában – előtörlesztésként teljesítették volna. A fogyasztói követelést főszabály szerint a polgári jog általános szabályainak megfelelően elsősorban a költség, azután a kamatra és végül a tőketartozásra kell elszámolni.”

„[43] Az **elszámolási törvények nem rendelkeznek arról, hogy a túlfizetés utólagos megállapítása befolyásolja-e, s ha igen, milyen módon a szerződés pénzügyi intézmény által történt felmondásának a jogszerűségét.** Ebből az következik, hogy a szerződés felmondásának a jogszerűségét a polgári jog egyéb, **általános szabályai alapján kell megítélni.**”

Bár a t. Alkotmánybíróság visszautasította az 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására vonatkozó indítványt, azonban a hivatkozott AB határozat szerint **a szerződés felmondásának a jogszerűségét a polgári jog egyéb, általános szabályai (Ptk.) alapján kell tehát megítélni,** nem pedig az MNB rendelet 6. § (2) bekezdése alapján.

Alkotmányjogi szempontból jelentősége annak van, hogy védekezésem érintett részét az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta, a felmondás érvénytelenségével kapcsolatos megállapításai pedig a III/1339/2016. számú AB határozat 41. és 43. francia bekezdésébe ütköznek, míg a Fővárosi Törvényszék konkrétan szembefordulva az AB határozat 43. francia bekezdésében rögzített szempontokkal, a szerződés felmondásának a jogszerűségét nem a polgári jog egyéb, általános szabályai alapján vizsgálta, hanem az 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdésének alkalmazásával állapította meg, amely **„rendelkezés kizárólag a fogyasztói követelés összegének a pénzügyi elszámolási folyamat során történő meghatározására vonatkozik. A rendelkezés nem érinti** azonban a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló **2014. évi XL. törvény hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződések felmondása jogszerűségének a megítélését.**” Mindez álláspontom szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogomat sérti, különös tekintettel arra is, hogy az eljáró bíróságok mind az első-, mind a másodfokú eljárásban előterjesztett nyilatkozataim egy részét figyelmen kívül is hagyták a kontradiktórus eljárásban.

*„A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}” **(Tisztelt Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATÁNAK 13. francia bekezdése)***

Minthogy a bíróság a felek nyilatkozataihoz kötve van, nincs lehetőség arra, hogy a bíróság védekezésem egy részét, valamint a vonatkozó AB határozat rendelkezéseit figyelmen kívül hagyja. Ez a körülmény pedig sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot, sérti az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit, különös tekintettel arra is, hogy a jelen esetben felülvizsgálatnak nincs helye.

„A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az [alkotmánybírósági határozattal] elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre

került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire – így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen – kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozat alkotmányos tartalmát” {17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [19]}.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel előadom, hogy nem kezdeményeztem a jelen panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését, mert nincs tudomásom arról, hogy végrehajtási eljárás indult volna a jogerős ítélet alapján.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a jelen beadvány alapján induló alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához

hozzájárulok / **nem járulok hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Jelen panaszhoz az alábbi dokumentumokat csatolom:

- Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.P.51.329/2017/49-II. számú ítélete
- Fővárosi Törvényszék 48.Pf.640.384/2018/5. számú ítélete
- az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésem
- 2019. március 14. napján kelt előkészítő iratom

- felülvizsgált elszámolás

Budapest, 2019. augusztus 8.

Tisztelettel:

